

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevri: p/f sosialurin

Fyritaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Størsti vandin er arbeiðsloysi

oddagrein

UM VIKUSKIFTIÐ hevði javnaðarflokkurin landsfund á Tvøroyri. Javnaðarfólk úr øllum valdøllum luttóku í stórum og minni tal.

LANDSFUNDURIN viðgjörði politisku, sosialu og búskaparligu stöðuna í Føroyum, nú borgarligt landsstýrið hevur sitið seinasta hálvtannað árið í tinganesi. Landsfundurin fanst harðliga at tí fyrlitarleysa búskaparpolitikkinum, sum afturhaldsstýrið rekur. Samstundis sum landsfundurin harmaðist um, og átaladi, at vit hava fingið eitt arbeiðsloysi sum avleiðing av tí borgarliga afturhaldspolitikkinum.

Í EINI fundarsamtykt, sum landsfundurin gjörði, visir javnaðarflokkurin á politiskar loysnir, sum eiga at setast upp ímóti landskaðiliga, borgarliga politikkinum hjá klandurslandsstýrinum. Fundarsamtyktin visir m.a. á, at vit sum fremsta mál eiga at skapa arbeiði til allar hendur, at javna út sosialar skeivleikar, fremja skilgøðar íbúðarloysnir og fremja ein

búskapar- og figgjarpolitikk sum fyrst og fremst gagnar heildini — Føroya fólk — og ikki einstaklinginum.

SUM EINA høvuðstreyt fyri at kunna fremja skilgøðar politiskar loysnir, vísti landsfundurin á, at tað er neyðugt, at Føroya Løgting aftur sleppur at virka sambært fólkærðisligari grundhugsan, og at hetta gerst best við, at borgarliga landsstýrið leggur frá sær.

SUM TANN størsta vandan í samfelagnum í dag metti landsfundurin arbeiðsloysi millum ung so væl sum eldri at vera. Landsfundurin álegði tingbólki javnaðarfloksins at gera uppskot til lóg um arbeiðsloysistrygd og at leggja uppskot um slíka fyri lögtingið í ólavsøkutingsetuni.

SAMANUMTIKIÐ kann sigast, at landsfundurin var merktur av hugsjónum og politiksum vilja. Javnaðarflokkurin stendur altíð búgvín at átaka sær stjórnar-ábyrgdina aftur, so farast kann til verka og halda fram við tí uppbyggingarpolitikki, sum javnaðarflokkurin saman við øðrum flokkum hevur framti!

sosialurin heldur:

Einki rumbulsmál

Eg vil ikki vera við at gera hetta mál (um partapening í Vestmanna Skipasmíðu, blaðm.) til eitt stríðsmál ella rumbulsmál, sum onkur av blaðunum vóru úti eftir nú uppundir páska-hátíðina. (Agnar Nielsen í Dimmalætting 17. apríl).

Agnar Nielsen sipar helst eisini til Sosialin. Men Sosialurin hevur ikki ætlað at skapað nakað rumbul. Hinvegin er málið eitt prinsippmál um ikki eitt stríðsmál: skal tað almenna seta partapening í virki, soleiðis at arbeiði verður til allar hendur? Ella skal tað almenna ikki seta í, við tí

úrsliti at hendur, sum vilja arbeiða, ikki sleppa at virka?

Tað seinra vil Agnar Nielsen. Og enn tá í síni heimbygð. Hann vil ikki, at landsstýrið skal hjálpa Vestmanna Skipasmíðu. Alt annað tos hja afturhaldsmanninum er bart út undanfærsla.

sum júst miðjar ímóti, at vit taka meir upp á okkum sjálvi, so hvørt vit eru førir fyri tí. Ein framburðsleið við einum veruleika aftanfyri.

Sambandsflokkurin tók eisini undir við heimastrýrisskipanini. Men tá tað er komið til tað, at karmurin, sum heimastýrisskipanin er, skuldi fyllast út — tá vit skuldu seta fót undir eigið borð — vildi sambandsflokkurin ikki vera við!

Langt millum orð og verk. Ein ómegdarpolitikk-ur!

Stuttligt, at ein sambandsmaður skal koma við slíkari áskoðan. Tað, sum hevur eyðkent sambandsflokkinn — og tað er hansara hugsjónargrundarlag — at vit sum føyroyingar ikki skulu seta fót undir eigið borð. Øll vit, sum mynda samfelag okkara, ynskja at seta fót undir eigið borð. Løgið, at vit ikki ynskja, at landið ikki eisini skal seta fót undir eigið borð. Hvar er logikkur sambandsflokksins?

Javnaðarflokkurin átti høvuðslutin í tilvæningini av heimastýrisskipanini,

Langt millum orð og verk

Føroyingurin hevur altíð átt hetta, at so skjótt ið hann er kominn til mans, so hevur hann tráð eftir at seta fót undir eigið borð, bæði á sjógv og landi. (Agnar Nielsen, í Dimmalætting leygardagin 17. apríl).

Pauli Ellefsen ikki egnaður sum lögmaður

Sear til Ein Vakni í Dimmalætting, nr. 40

Tað tykir mær stóra synd, at tað faktiskt finnast menniskju her á landi, sum vita so lítið um Paula Ellefsen, lögmann.

Tú vakni. Ein og hvør veit, at Pauli Ellefsen er ikki nokur vílst vera æsni í eini oyðumørk, ella nakað á tann hátt.

Pauli Ellefsen fór sjálvboðin í lögmannssessin úttan at spyrja nakran um, kanska annar var betri egnaður, har var ongin diskussión, tað var hann og bara hann, sum skuldi vísa okkum hvussu als skuldi gerast, tað fortaldi hann í fleiri ár aðrenn. Um tað var so, at Pauli Ellefsen var kroystur til at taka lögmannssessin, — so vildi eg í dag tikið stóra synd í honum.

Men tað var tvørturímóti, tíverri. Men tað er ikki politikkarri, sum Pauli er egnaður til, hann hevur nógvar aðrar frálíkar og evnir. Um Pauli Ellefsen var so klókur sum eg einaferð helt, so hevði hann fyr langari tíð sagt lögmannssessin frá sær, tí hann veit akkurat líka væl sum vit onnur, at tað ikki gongur sum tað er nú. Og vit kunna ikki byggja landið upp við hesum skili.

Tá seinasta landsstýrið fór frá, stóð sanniliga ikki so illa til. Føroyar vóru næst ella trið ríkasta land í Europa, samanumtikið. Men tað er so lítið sum skal til at pengar blíva brúktir skeivt. Hvussu

væl vita vit tað ikki frá okkara egna pengapungu.

Hitt landsstýrið mátti ikki keypa Lassa II fyri 40 milliónir, tað var óhoyrt dyrt. Men hetta hugsar um at keypa eitt 11 ára gamal skip fyri 70 milliónir + istand seting. Vit mugu fáa skip at ferðast í!!

Tað er ein stórir partur av fólkinum sum ikki torir at flugva. Og sanniliga er tað eisini eitt njótsli at sigla. — So hvi lata aðrar skúma flotan. Vit vita øll, at turisma vil vinda meir og meir uppá seg. Tað er tann gongdin nú á døgum, fólk vilja sleppa at siggja seg um, tað er bert natúrligt.

Men var ongin onnur ferja úttan henda frá Alandi, sum kundi keypst?

Men nú er dekan seint at hugsa um tað, nú fer summeratíðin at starta um heilt stutta tíð. Men teir hava havt góða tíð, til at umhugsa hetta málið eisini.

Hvussu er við bergholnum, so hevði tað til Trøllanes verið lídugt, um ikki Pauli Ellefsen stoppaði arbeiðinum. Nú kostar tað bara 2 ferðir so nógv at gera.

Nei, Paula Ellefsen er ikki synd í. Spyr hann sjálfan, handa tankan hevur hann ongantíð hugsað um. Hann er meira glaður fyri seg sjálfan enn so. Tað ger onki, um vit øll fara fyr bakka, hann skal nokk klára seg kortini. Nær

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brev íni.

hevur Pauli Ellefsen tikið synd í nokrum???

Hann er stoltur og egoistiskur, tí er hann egnaður sum politikkarri, ein politikkarri er fyri at tjena landi og fólk, og gera tað besta fyri øll í samfelagnum. Ikki bara nakrar oddafiskar, sum hava ovsmikið frammanundan.

Viðv. vøgnum til Lørvikar, so er tað ein sonn deyðsfella, tað fólust sum tað er seinastu ferð man fer avstað, hvørja ferð man koyrir tann vegin. Hetta hevur Landsstýrið eisini vita síðan tað tók við. Men nú kemur tað bara meir fram, har kundi, fyr langari tíð síðan verið komið annað skil á. Men tað kemur ikki longur enn til tos.

Ein misnógdur samfelagsborgari

Um garnasótt Fyrirspurningur til djóralæknan

Tveir hagapartar her í Miðvági og Sandavági, sum hava beseð, hava seyð við garnasótt. Tað visir seg at vaksa, men í høgum longri burturi hevur man ikki lagt so nógv merki til, at garnasótt er.

Tí fari eg at spyrja djóralæknan:

1: Kann man geva hoyggj av bonum, har sum garnasótt er, úttan at rissikera at tað smittar.

2: Kann man einki gera fyri at minka um vandan, at tað ikki skal koma

garnasótt til hinar hagarnar, sum ikki hava fingið garnasótt.

3: Hjalpar ikki at stíka imillum ella at stíka tann sjúka seyðinn.

Vágamaður

Opin fyrirspurningur

til »Felagið Føroyar-Sovjettsamveldið«

Er tað ikki fløvandi at frætta, hvussu vinir tykkara eru farnir at styðja heimsins størsta torturkamar, fascistiska hermannastryðið í Argentin, í spurninginum um Falklands-oyggjarnar?

Ikki tí eg havi sympati fyri bretskari kolonialismu, men satt at siga er tað ikki torført at skilja, at íbúgvavar Falklands-oyggjanna heldur vilja vera kolóni-búgvur enn undirlagdir fascistiskum hermannastryði.

Men hetta halda vinir tykkara ikki, eftir øllum at døma. Hvat man heimurin í dag halda um »verulig-

gjördu sosialismuna»? Munnu heimsins íbúgvur ikki so við og við fara at gjøgnumskoða tragikomiska sjónleikin í heimspolitikkinum, har summir nevna seg »sosialistar»? Siggja, at tað, tað snýr seg um, ikki er politiskar

hugmyndir, men eitt einasta hugtak: VALD.

Man ikki Marx gamli rotera í eskjuni yvir teir gomlu menn, sum siga seg hava »veruliggjort» hansara frálíku hugsanir?

kári p.

Tess stytri lesarabrovini eru — tess fleiri sleppa við!